

BONAMENŢELE. IN TOATA ROMANIA. IN STRAINATATE. INSERTIUNI SI RECLAME. Reclame 2 lei noi linia. numér in capitală 10 bani.

TIMPUL

ANUNCIURI. Se primesc in straintate: La D-nul Haasen... Un număr în Districte 15 bani.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”

Table with 2 columns: Location (e.g., Bucuresti, Giurgiu) and Price/Value.

Table with 2 columns: Location (e.g., Viena, Berlin) and Price/Value.

Table with 2 columns: Location (e.g., Bucuresti, Suceava) and Price/Value.

Table with 2 columns: Location (e.g., Bucuresti, Suceava) and Price/Value.

Table with 2 columns: Location (e.g., Bucuresti, Giurgiu) and Price/Value.

Table with 2 columns: Location (e.g., Bucuresti, Giurgiu) and Price/Value.

Trererea retrocedării Basarabia... Le Nord. 27 Februarie 1873.

SCIRI TELEGRAFICE din BOILE STRAINE

Vertical column of telegrams from various international locations like Pest, London, Vienna, Madrid, etc.

izidului și a Ardahanului vor reprezenta un miliard de ruble din indemnitatea de război.

(Tel-grama adresată de către marele Duce Nicolas către M. S. Impăratul, cu data St. Stefano, 19 Februarie, 1878.)

Sunt fericit de a felicită pe Măiestatea Voastră cu ocazia semnării păcii.

Onu, vechiul prim Dragoman, a fost erit primit în audiență de către Sultanol.

Ziarele turcești zic, că în cas de război european, Turcia va rămâne neutră.

„Times” crede că congresul se va întruni la Berlin. Cel trei cancelari vor lua parte.

„Politische Corresp.” primește din St. Petersburg știrea, că cercurile oficiale se ocupă foarte mult cu congresul.

„Se crede că negociațiile, privitoare la orașul unda” se va strînge congresul, mergînta, încât poate fi speranță că întrunirea va avea loc cam pe la sfârșitul lui Martie.

Se telegrafiază din Viena către „Daily Telegraph,” cu data de ieri:

„După deschiderea congresului, o moțiune se va introduce, probabil prin delegatul Germaniei, pentru a propune anexarea Bosniei și Herțegovinei la Austria.

Condițiile de pace nu s'au publicat oficial. Se asigură că sunt următoarele:

Reforme pentru Armenia; puse la îndoială după ratificarea păcii, Rușii vor începe a deșerta Buzului; Prințul Bulgariei nu va fi luat dintre prinții vre-unei familii domnitoare;

In ajunul izbucnirii războiului între Rusia și Turcia, guvernul conservator a fost silit a se retrage și a lăsa coalițiunii de la Mazar-Pașa dreptul de a dispune de puterile statului român.

Nu e azi timpul să ne lămurim, dacă această schimbare a fost necesară și folositoare pentru țară.

Deocamdată ne mărginim a pune în vederea tuturor purtarea partidului conservator, ca opoziție.

Sunt doi ani de zile de când conservatorii sunt siliți a privi cum niște oameni lipsiți de pricepere și de bună chibzuială dispun de puterile și chiar de viitorul țării;

Deocamdată ne mărginim a pune în vederea tuturor purtarea partidului conservator, ca opoziție.

Sunt doi ani de zile de când conservatorii sunt siliți a privi cum niște oameni lipsiți de pricepere și de bună chibzuială dispun de puterile și chiar de viitorul țării;

In sfârșit însă, ușurința oamenilor care alcătuiesc guvernul și-a găsit cuvenita resplată.

De la cerere până la încuviințare foarte mare depărtarea. Rusia

poate să ceară; noi însă nu vom da o dată cu capul, și sperăm că Rusia e destul de înțeleaptă spre a nu lua ce noi nu voim să dăm.

Dar, lucrul în sine, că Rusia a îndrăznit să ceară, este o insultă pentru poporul român. Spre a cuteza să ne facă propunerea de retrocedare, Generalul Ignatieff și stăpânii sef trebuie să creadă că este cu putință ca noi să primim propunerea înjositoare, trebuia să ne crează destul de netrebnicii spre a ne tîrgui cu puternicul împărat al tuturor Rușilor.

Fără îndoiață nu Dorobanții, care s'au luptat cu bărbăție sub zidurile Plevnei, fără îndoială nu partidul conservator, care a stat rezervat la o parte; D. I. C. Brăteanu, guvernul și partidul său, aceia care au tăcut atunci, când trebuiau să se pronunțe energic, eată cine le-a dat dreptul de a ne lua drept un popor de oameni netrebnici.

Responsul dar pentru situația de astăzi și pentru înjosirea ce a suferit poporul român cade direct asupra guvernului și indirect asupra acelor cari îl susțin.

Dacă de doi ani de zile partidul conservator a stat rezervat, acum el trebuie să se pronunțe energic, să șteargă pata de pe fruntea națiunii, respingînd ori-ce solidaritate cu guvernul actual și ori-ce răspundere pentru vorbele și faptele lui.

Partidul conservator și-a împlinit această datorie prin interpelația făcută de Prințul Dimitrie Ghica în Senat. Discutînd răspunsul dat la această interpelație, reprezentanții partidului conservator s'au pronunțat lămurit în fața țării și a Europei și au arătat vederile lor despre politica ce trebuie să urmeze României.

Maș mult nu le sta în putință, deci mai mult nici nu se poate cere de la dînsii.

Cu toate acestea „Romanul” de la 15 Februarie începe ast-fel: „In fine situațiunea se lămurii; complotul partidului Cutargi și a celor-va aliați ai ei se dete destul de bine pe față în îndosta ședință de ieri a Senatului.”

„Complot” Despre ce fel de complot vorbește „Romanul.” Senatorul Dimitrie Ghica interpellează pe guvern, guvernul răspunde la interpelație și câți-va dintre senatori arată cuvintele pentru care nu pot fi mulțumiți cu răspunsul guvernului. In sfârșit se votează, și guvernul are o majoritate de 36 contra 16 voturi.

Aceasta va să zică „complot.”

Da! Nu ne îndoiim, că d. C. A. Rosetti, omul „comploturilor,” ar dori din toată inima, ca să completeze și conservatorii odată.

Această satisfacție nu i se va da însă. Comploturile sunt forme de viață publică, la care recurg niște oameni ca d. C. A. Rosetti și amicii săi, care nu au în această țară nici averi, nici tradițiuni, nici chiar câte un nume bun de păstrat.

Conservatorii sunt însă oameni cu tradițiuni, oameni cu averi ori oameni cu capital intelectual, îndeobște oameni care au ce să păstreze, și care numai în țara aceasta și numai în mijlocul poporului român pot să împlinescă vre-o misiune, fie or-cât de modestă: ei nu vor da d-lui C. A. Rosetti satisfacția pe care o dorește.

Toate vin cu vremea, și noi, care ne măsurăm viața cu veacurile, nu avem nevoie de niște forme, care trebuie să fie rezervate pentru niște oameni ce trăiesc de pe o zi pe alta. Nu, partidul conservator nici odată nu a pus și nici odată nu va pune în joc interesele mari ale țării.

CARTEA VERDE

Comunicăm următoarele după „Romanul.” Ministerul afacerilor străine a împărțit „Cartea Verde.” Ne credem datorii a face publicității noastre o scurtă dare de seamă despre documentele ce conține această colecțiune, care începe de la 22 August 1876 și se sfârșește la 11 Septembrie 1877.

Aceste documente sunt împărțite în trei capitole: 1. Situațiunea Românilor în Turcia.— Constituțiunea otomană.— 2. Inapoierea guvernelor Donării.— 3. Independența României, războiul cu Turcia, violarea Crucii Roșie de către armatele otomane.

CAPITOLUL I Situațiunea Românilor în Turcia.— Constituțiunea otomană.

1. Un raport al generalului Ghica, care se plînge ministrului de externe de pozițiunea echivocă în care stă agenția română la Constantinopol, și de neconținentele greutății ce întîmpină în protecțiunea supușilor români, „cari depind mai mult de capriciul autorităților musulmane, de cât de Agenție.”

2. O telegramă a generalului Ghica prin care comunică guvernului promulgarea Constituțiunii otomane și articolul 7 privitor la Românie.

3. O telegramă a d-lui N. Ionescu cerînd explicații în această privință.

4. O circulară a d-lui N. Ionescu către agenții români pentru a denunța guvernelor străine atingerea făcînd drepturilor României de Constituțiunea otomană.

5. O telegramă a generalului Ghica care transmite guvernului răspunsul lui Sarfetspașă cî art. 7 privește și pe România, Serbia și Egiptul.

6. Un raport al generalului Ghica care

IRI TELERAFICE ALE „TIMPULUI”

(Agenția Havas). Constantinopol 4 Martie. Știrile de pace se vor comunica în Uniunea Batomului, Karsului, Ba-

repetă cu mai mult amănunte cele zise în telegrama de mai sus, și care zice ca Savfet-pașa în cursul convorbirei a afirmat că „România face parte integrantă din imperiul otoman, și, mai mult, este o provincie a imperiului”. (22 Dec.)

7. O telegramă a d-lui N. Ionescu care, în numele guvernului, declară că afirmațiunea lui Savfet-pașa este de natură a aduce cea mai gravă atingere drepturilor seculare ale României, și că guvernul protestă în modul cel mai formal în contra violării drepturilor țării garantate prin tractate.

„Responsabilitatea și consecințele unei violări atât de flagrante, adaugă ministrul, cad cu totul asupra guvernului otoman care a rupt legăturile pe care România și-a ținut tot-d-a-una să le respecte.” (22 Decemv.)

8. O telegramă a d-lui Degré, agentul diplomatic de la Berlin, anunțând că guvernul german recunoaște legitimitatea protestărilor guvernului român în ceea ce privește art. 7 și că a însărcinat pe ambasadorul la Constantinopol să examineze cerțiunea. (24 Dec.)

9. O telegramă a generalului Ghica anunțând că toți reprezentanții puterilor garante au găsit natural demersul guvernului român, afară de Sir Elliot, care a arătat cu totul același vederi ca Poarta. (26 Dec.)

10. O telegramă prin care generalul Ghica comunică guvernului retractarea lui Savfet pașa, care recunoaște în fine că „Sublima Poartă n'a avut intențiunea d'a lovi direct sau indirect în situațiunea Principatelor-Unite precum ea rezultă din tractate, și că Constituțiunea nu este un act internațional, care ar putea să schimbe efectul tractatelor. Dar Savfet pașa repetă, în declarațiunea sa, că România face parte integrantă din imperiul otoman.” (26 Dec.)

11. O telegramă prin care generalul Ghica anunțând că a înmănat protestarea guvernului român reprezentanților puterilor garante și că n'a avut să susție legitimitatea ei de cât în contra ambasadorului englez, care a susținut interesele Porții cu o ardoare mai mult de cât otomană. (27 Dec.)

12. O telegramă a d-lui N. Ionescu cerând ca Poarta să declare formal că România nu este cuprinsă în provinciile otomane, și că legăturile ce ea are cu Turcia atârnă numai de vechile capitulațiuni. (29 Dec.)

13. O telegramă a d-lui Șendrea, prin care arată că ambasadorii străini la Paris cred că calificarea „provincie privilegiată” aplicată României nu este corectă. (29 Decembrie.)

14. Un raport al d-lui Șendrea, prin care explică cele conținute în depeșa de mai sus, și care repetă o convorbire ce a avut cu Sadyk pașa. În care ambasadorul otoman a declarat că din parte-l era pentru a se recunoaște independența absolută a României și constituirea ei în stat neutru. (30 Decembrie.)

15. Un raport al d-lui Gheorghian despre convorbirea ce a avut la Roma cu comitele Tornelli, însărcinat cu afacerile străine, în lipsa d-lui Melegari, bolnav. D. Tornelli a declarat că tratatele esclud denumirea de suveranitate completă revendicată de Poartă și a consiliat ca Ro-

mânia să nrmeze a'și dobândi deplina independență câștigând, după cum a început, unul câte unul toate drepturile ei. (31 Decembrie.)

16. O telegramă a generalului Ghica anunțând că Savfet pașa a declarat că nu poate face declarațiunea ce i se cere de guvernul român. (1 Ianuarie.)

17. O notă a agentului român la Constantinopol către Poartă, prin care cere o declarațiune formală conformă cu dorințele exprimate de guvernul român.

(Va urma.)

REVISTA ZIARELOR

„Românul” de la 22 Februarie face spirit, dar spiritul e atât de sclintit, în cât ne prinde mila de cel ce-l face.

„Le Nord” zicea, că guvernul român, după ce România s'a declarat independentă, nu mai poate invoca convențiunea din aprilie, care s'a încheiat cu o Românie, ce nu era independentă.

Ca să arate, cât de absurdă e pretențiunea organului oficios al diplomației rusești, „Românul” aseamănă pe România cu un proprietar de casă și pe Rusia cu un chirigid, care a căzut în apă, a fost scâpat de către proprietar și acum nu voiește să plătească chiria, fiind-că proprietarul epise la gârba ca să îl scape.

Nu se potrivește, de loc nu se potrivește, căci a scăpa pe un om este o datorie morală: a trece însă Dunărea este un lucru grav, pe care nu ne este ertat să-l facem fără bună chibzueală.

Mai frumos de cât toate e însă, că „Românul” afa ca argumentele ziarului „Le Nord” sunt „identice” cu ale noastre. Pe semne „Le Nord” a fost inspirat de către noi, opozițiunea din România, ori noi, care am combătut mereu, suntem inspirați de redacțiunea ziarului „Le Nord.”

„România Liberă” discută aceeași cerțiune ca „Românul.” Dar toate discuțiunile sunt de prisos: politica guvernului român a fost o politica improvisată, plină de nechibzuințe, și acum Rusia își rde în pumnii de copiii nevrâsnici. Ea vede lucrurile cum ei îi vine la socoteală: un guvern mai înțelept ar fi făcut însă, ca să nu le poată vedea de cât în anumite chipuri hotărâte.

SENATUL

Ședința de la 20 Februarie 1878.
Președința d-lui D. Brătianu.
După aprobarea sumarului se procedează

la votarea indigenatului d-lui P. Veithofer, renas nevoțat din ședința precedentă, și neîntrunind majoritate nici de astă-dată, se amână votul pentru ședința viitoare.

D. v.-președinte comunică că la ordinea zilei este interpelarea d-lui P. D. Vioreanu D. Vioreanu. De la 3 Noemvrie trecut transacțiunea ce s'a făcut între administrațiunea domeniilor statului și între d. Cogălniceanu a dat naștere la o indignațiune generală în opiniunea publică. Este foarte trist lucru ca să vedem pe un ministru regulându-și afacerile sale scabroase ce are cu statul în timpul când este la guvern. Ori-care ar fi severitatea unui ministru, trebuie să se păzească de a se pune în ast-fel de pozițiune cu statul, de a deveni adversarul statului. D. Cogălniceanu trebuia să se gândească la vechiul adagiu roman: „Femea lui Cesar nu trebuie să fie nici măcar bănuită.”

D. Cogălniceanu a adoptat un sistem foarte comod pentru a se învața. D-se ia moșii de ale statului în arendă, plătește arenda numai pe jumătate și în urmă vine cu câte o transacțiune pentru a împăca lucrul. D. Cogălniceanu este copilul resfătat al tuturilor guvernului, i se acordă toate cererile, câștigă procese nedrepte și tot-d'auna afacerile d-sale merg bine.

D. Vioreanu arată cât de mare a fost în tot-d'auna cifra datoriilor d-lui Cogălniceanu către stat, și cum a știut în tot-d'auna să se scape de ele. Apoi venind la obiectul interpelării, d-se adaugă:

La 1863 d. Cogălniceanu ia în arendă moșia Vatra Văcăreștilor, și după doi săi trei ani, după vechiul său obicei, un mai plătește arenda și cere niște despăgubiri fictive. Aceste despăgubiri sunt în număr de șase.

1) Despăgubire pentru plata embaticului la care era supusă această moșie.

2) Despăgubire pentru esproprierea făcute pe moșie cu ocaziunea construcțiunii liniei ferate București-Giurgiu. — Amândouă aceste cereri au fost respinse chiar de către consiliul de avocați. În contractul arendașilor statului, se prevede că arendașii nu pot cere despăgubiri pentru esproprieri de terenuri.

3) Despăgubiri pentru terenul pierdut cu ocaziunea canalizării Dâmboviței.

4) Despăgubiri pentru inundarea produsă prin debordarea râului Dimbovița. — S'a luat dispozițiunea pentru a se face o cercetare la fața locului, dar această cercetare nu s'a făcut.

5) Despăgubiri pentru împărțirea pământului moșiei în loturi pentru a se vinde la diferiți particulari. Această despăgubire a fost considerată de administrațiune ca justă.

6) Despăgubire pentru că i s'a refuzat de către administrațiunea domeniilor de a i se elibera cupoanele obligațiilor Strunberg depuse de d-sea cu garanție.

Această cerere nici un om exista în dosar. Administrațiunea domeniilor consideră ca serioase aceste 6 puncturi afară de două, și care se urcă la cifra de 65,000 lei.

Să vedem acum ce datora arendașul statului. Observ de la început că în dosar există cea mai mare incurcătură în regularea cifrelor datoriei. Ast-fel comptabilitatea pune o cifră, referatul ministerului alta și transacțiunea alta. Admitând însă ca mai serioasă cifra comptabilității, datoria arendașului era de 80 mil lei. Admi-

nistrațiunea domeniilor în loc să trimită cercetări la fața locului, în loc să pună cerțiunea înaintea consiliului de avocați, face o încheiere prin care declară că transacțiunea este admisibilă. Încheierea aceasta poartă data de 11 Iunie 1877.

Aci d. Vioreanu citește mai multe piese din dosarele relative la diferitele încheieri ale administrațiunii.

Din toată această procedură rezultă evident că administrațiunea domeniilor, de parte de a avea solicițiunea pentru interesele statului, se grăbește a primi transacțiunea propusă de ministri.

Să vedem acum care au fost motivele cari au făcut pe consiliul de avocați a admite această transacțiune. Prima idee a consiliului, este că d. Cogălniceanu poate să întenteze proces statului, și că acest proces poate să fie îndoios. Apoi în cazul de față nici nu era pericol de a se intenta proces statului, fiind-că după art. 5 din contract, nu poate să întenteze proces de cât după ce prealabil arendașul va vărsa ca garanție toată suma în litigiu. — A doua idee a consiliului a fost că d. Cogălniceanu este insolubil, și nu are garanție suficientă pentru ca statul să fie despăgubit. Aceasta însă nu era adevărat, pentru că d. Cogălniceanu era atunc proprietarul unei fabrici de postav și a casei din București, îmbogățită cu o prețioasă colecțiune de tablouri.

Pentru ce d-nii avocați nu a procedat ca un bun părinte de familie, examinând scrupulos toate punctele cererii, să le admită pe cele bune și să respingă pe cele rele.

Să trecem acum la o altă cerțiune. Să vedem dacă această transacțiune este valabilă. — D. ministru ne spune că cifra datorită este de 68 mil lei, transacțiunea este de 64 mil lei. Vedeți o mare deosebire între autoritățile publice. Causa este că ținta de la început a fost de a se scădea adevărată cifra a datoriei. Aceasta rezultă din toate piesele din dosar.

În anul 1875 această propunere de transacțiune a fost respinsă și totmai în anul trecut, 11 Iunie 1877, ea a avut loc.

Revenind la cifra datoriei, să constat că în urma plății a 33 mil lei de către d. Cogălniceanu, rămănea 32 mil lei de plătit, și fiind-că tot nu se ajungea la scop, administrațiunea alegă la o viclenie financiară. Primește ca bune încă două sume care fuseseră respinse de la început de administrație, și anume cele relative la inundarea Dâmboviței și la despăgubirea pentru construcțiunea liniei de fer. — Ceea ce trădează mai mult preocuparea ce a avut de a se scădea cu ori ce preț cifra datorită, sunt o mulțime de piese dosar. Aci d-se dă citire mai multor piese din dosar.

Acestea sunt faptele. Acum mă ridic la alte considerațiuni. Eu cred că ori ce om integru trebuie să lovească cu desaprobarie sa o transacțiune care denaturează adevărul, torturează cifrele, pentru a ajunge la un scop blamabil. D. ministru s'a pus într-o pozițiune foarte falsă, căci n'a avut răbdarea de a aștepta alte timpuri, când nu va mai fi ministru ca să își reguleze datoriile sale cu statul.

D. Vioreanu vede o garanție chiar în d. prim-ministru, că cererea d-sale va fi ascultată, căci d-sea chiar a destituit pe un director de prefectură, anume Buri-

leanu, pentru că era în același timp arendaș a generalului Dunăre. Nu înțelege pe d-nii miniștrii că nu au seamă la cele ce s'au petrecut cu actul transacțiunii. Recunoaște că d-lor nu a avut timp să se ocupe de ea, având în vedere alte interese mai mari ale țării, ales în timpurile prin care trecem astăzi.

Nu acuz dar pe d-nii miniștrii, înmă de la onor. Senatori ca să „și facă datoria, și datoria d-voastră este ca să se lași această transacțiune.

D. ministru de finanțe. În privința d-voastră Scoposeni nu vă dezvoltăți interpe-

rea?

D. Vioreanu. În această privință nu am nimic de zis.

D. ministru de finanțe. Interpelarea d-voastră este, cum s'ar zice, jalbă la vasara. D. Vioreanu, juristul distins cunoaște că dacă legea dă unel personal moral dreptul deplin de apărare, poate veni alt-cine-va să modifice sau judece acea apărare.

Transacțiunea această a fost găsită dreaptă de către consiliul de avocați și de administrațiunea domeniilor și de fostul ministru d. Jorga Cantacuzino. Dacă guvernul actual a greșit între ceva care a urmat pas cu pas guvernului trecut care aprobase deși transacțiunea.

Rog dar Senatori să bine voască să lăture interpelarea d-lui Vioreanu.

D. Vioreanu. Credeam că d. ministru va aprecia rezerva mea și se va ține înfrumusețat de faptul cum m'am ținut eu. Să văd n'a făcut bine d. Câmpineanu, căm vorbit despre luptele politice din trecut căci pe acest tărâm am destule arme să mi strivesc argumentațiunea sa. Să la carvasara?

D. ministru, ne-a spus că nu poate natal să sfârșim transacțiunea. Aceasta este o tendință către despotism. Când natal are dreptul de a trage la barba pe întreg consiliul de miniștrii, nu îl leg cum nu ar putea să cheme pe singur, când comite asemenea fapte ilegale.

Transacțiunea de care este vorba depinde de competența administrației domeniilor, vreo 500 lei, ea trebuia dar supusă meritor, ceea ce tot-d'a-una d. Cogălniceanu a căutat să înlăture, căci în Casa sunt tot-d'a-una mai multe garanții; căntat ca transacțiunea să se încheie direct cu guvernul.

S'a zis că această transacțiune s'a încheiat sub guvernul trecut, pe când a fost respinsă. Și la ce v'ar servi acest argument, când d-voastră voiți a fi mai ritani, a vă deosebi de acel guvern.

Guvernul trecut care a făcut toate litigiile, a respins această transacțiune și totmai așteptat să fie demn față cu d-nii avocați politici, d-voastră însă stringeți la gât și căutați a complăce unul coleg al vostră.

Senatul va avea însă să se pronunțe dacă transacțiunea a fost făcută săd în limitele legii. Admitând chiar ca bătăfele date de guvern, totuși actualul, fiind-că depășește cu 500 lei competența administrației domeniilor.

Pr. Dimitrie Ghica. Sunt în principiu pentru această transacțiune, cu toată străbătatea ei, căci mai bine o învoială strânsă de cât o judecată dreaptă. Nu voi dar anularea ei, ei mi voi exprima gretile mele că pe banca ministerială

PARTEA LITERARĂ

SCRISORI

I. NEGRUZZI

SCRISOAREA V.
(Urmare)

Negreșit că chiar, chiar și, acum sau o perifrază oare-care nu reproduc înțelesul întocmai, ei lasă o nuanță de deosebire. „Chiar și Românii știu” s'ar traduce în franțuzește: *Même les Romains savaient*, nu *deja les Romains savaient*, și așa mai departe, dar băgându-se bine seamă, deosebirea este așa de mică, în cât ar fi păcat să ne împetrim și să ne stricăm limba numai pentru aceasta.

Câte ziceri de ale noastre nu se

pot traduce în franțuzește! și cu toate aceste traducători francezi vor înțelegi în aceste cazuri tot-d'auna o perifrază și nu vor îndrăzni a introduce, din autoritatea lor, cuvinte străine. Să urmăim și noi pilda lor! — Void merge însă și mai departe, void zice că acel Român care înțelegă pe *deja* în scrierile lor originale, nu știu bine românește, căci dacă ar gândi în limba lor, nici nu le-ar veni în minte un cuvânt, pe care această limbă nu l'are și nu l'a avut niciodată, prin urmare nici nu ar simți trebuința de a l' introduce.

VII. Autor, *creditor*, *autore*, *creditor*. — Pană la anul 1864, 1865 nici unul Român nu i-ar fi trecut prin gând să zică un *creditor*, un *amore*, un *profesore* etc., ci toată lumea zicea și scria un *autor*, un *creditor* după analogia vechilor noastre cuvinte și după firea neștrămutată a limbii. În acei ani însă, odată cu

noa legislație, care restituă un întreg trecut și o măreață clădire de obiceiuri naționale, furia dărămării a fost așa de nemărginită, în cât aproape nimic românesc n'ar fi rămas în picioare, dacă un instinct firesc de conservare nu s'ar fi împotrivit acestei porniri pe atât oarbe, pe cât fără de lege. Atunci s'a zis întâiu un *creditor*, un *amore*, cuvinte cu terminații pe care limba unui adevărat Român nu le poate rosti ori cât s'ar învârti și suci. Terminația *ore* nici nu e cunoscută în limba noastră. Noi avem *ore*, nu *ore*, și acest *ore* este, cu o singură excepție, tot-d'auna feminin. Afară de un *soare*, noi zicem *or* (în câteva de un provincii *orin*). Avem „lucrător, muncitor, creditor, autor, actor, resbunător, dator, judecător;” avem „măsoare, moare, cicoare, lingoare;” avem „o lucrătoare, o muncitoare, o creditoare” etc. dar acel *ore* italian noi nu l' avem și nu l' vom avea.

Firea limbii noastre energice și bărbătești se revrătește împotriva acestei învârtiri străine și mueratice! De aceea, deși introdusă în textul legilor, nimeni nu ține în seamă această terminație, afară de câțiva avocați, cărora ori ce cuvânt străin le pare mai *savant*, mai științific și le ridică meritul în fața unor bieți împricinați ce nu-l pricep și unor judecători tineri veniți de prin școli străine, care au pierdut obiceiul limbii, datinelor și credințelor părintești. Terminația în *ore* este atât de originală românească, în cât de la rostirea ei se poate cunoaște un străin tot-d'auna. Ori cât de bine ar vorbi cine-va românește, dacă în loc de *soare* zice *sove*, în loc de *oameni* zice *omoni* etc. de îndată și fără greș se vede că nu este Român. Această instrăinare să fie scopul novatorilor noștri!

VIII. *Problem-problemă, sistem-sistemă*. — Știința atrage după sine un

întreg nămol de cuvinte, mai ales de cești, între care se găsește un număr mare de substantive, neutre la Gramatică și cu terminația în *a*, atos. Fracezii le-au făcut cu foarte puțin excepții masculine, Nemții neutrele care popor după natura limbii sale. Românii sunt nehotărâți pe astă-zi. Unii se iau după limba franceză și le fac masculine, zicând *program*, un „monogram, epigram, onagram, paralelogram, un „gramblem, stratagem, anatem.” etc. — mai pentru cuvântul *le drame*, au zis de la început o *dramă*, sigur din cauză că *un dram* mai înseamnă la noi o măsură. Alții le-au făcut feminine: o *programă*, o *epigramă*; cei mai în sfârșit dau acestor cuvinte unul ce le vine mai ușor pe limbă, fără nici o alegere sau metodă, zic prin urmare fără osebire o *programă*, când o *programă*; când *program*, când o *programă*, și așa departe.

Președintele al Statului care, prin lege, nu poate să-și păstreze funcția de care are nevoie.
 Președintele al consiliului I. Brătianu. Ce se scop a avut d. Vioreanu în această interpelare. Vre-nu un act, ca să ne probeze că vrea o lege, ca să dăm în judecată? Nu, ci d. Vioreanu, care vrea viața d-nului Cogălniceanu ca să-l aresteze? Apoi atunci să ne spună noi să facem biografiile a douăzeci de oameni. Credeți că ați servi cu ocazia țării sau prestigiului nostru național și a Europei? Venit-am să vă spunem ceea ce ați făcut adverșarii? ...
 Președintele d-lui Vioreanu a fost de acord cu guvernul, luând individual pe d. Comandant.
 Președintele al consiliului arată apoi că discuția a fost aprobată sub guvernul, că onorabilitatea fostului de finanțe d. G. Cantacuzino nu este în discuție, și că în fine s'a recuzat acțiunea ca bună, dar a fost în discuție.
 Președintele d. prim ministru roagă Senatul să închidă discuția, căci nu de altfel are țara azi nevoie.
 Președintele închiderea discuției și se prinde la vot închiderea incidentului.
 Președintele se suspendă.
 Președintele deschiderea, Senatul ne mai fiind în discuție se ridică.

CAMERA

Ședința de la 21 Februarie, 1878.
 Ședința se deschide la ora 1 și jumătate, sub președinția d-lui C. A. Rădulescu, prezent fiind 78 d-ni deputați.
 Președintele ședinței precedente se aprobă și se pune demisia d-lui Climescu în discuție de deputat.
 Președintele acordă concediu d-lui Gămblea.
 Președintele împinge concediile cerute de d-nii ... și Vidrașca.
 Președintele malin roagă pe d. ministru de finanțe să intervină lângă administratorii de oraș ca să nu micșoreze taxele, după ce au să se plătească cele ce s'au reținut de pe la proprietarii și a susținut lichidare până când se va plăti după care se va plăti cele luate.
 Președintele ministru al finanțelor zice că admiterea domeniilor lucrează independent și mijloci de a se suspenda lichidare, având și d-sa oare-care.
 Președintele ședința se închide.
 Președintele Vioreanu roagă pe d. ministru de finanțe să transporte și tribunalul în Giurgiu după cum a transportat și administrațiunii.
 Președintele ministru de justiție răspunde că a prefectura ca cea mai necesară pentru județ, și tribunalul îl va muta peste puțin când se va putea repara casa și se va afla tribunalul și mobilierul care au fost cu totul prin transportarea la Giurgiu și până când orașul și va lua

activitatea de mai înainte rebelului.
 Se pune la vot în total legea taxelor comunale lași, care a rămas din ședința precedentă și se admite cu 65 bile pentru contra 5 din 70 votanți.
 D. prim ministru cere a se pune la ordinea zilei de azi creditele cerute de guvern.
 Camera încuviințează.
 D. raportor Buescu dă citire proiectului din lege de 100,000 lei, modificat de guvern, pentru desinfecțarea locurilor infectate și îngroparea cadavrelor. Luarea în considerare se admite fără discuția, asemenea și pre articole.
 Legea în total se admite cu 67 bile pentru, contra 4, din 71 votanți.
 Se procedează la votarea proiectului de lege de 40,000 lei, necesar pentru întreținerea armatei, adoptat de Camera și modificat de guvern, în sensul ca acest credit să se acopere din sursele bugetului anului 1878. Luarea în considerare și pe articole se primesc fără dezbateri.
 Legea în total se adoptă cu 63 voturi pentru, contra 2, din 65 votanți.
 Se procedează la dezbaterile proiectului de lege de 1,337,325 lei pentru plata soldelor militarilor cu adaosul de 5 la sută pe luna Februarie, care credit s'a adoptat de Camera și în urmă s'a modificat de guvern în sensul ca acest credit să se acopere din sursele bugetului anului curent.
 Luarea în considerare și articolele se admit fără dezbateri, legea în total se admite cu 56 voturi pentru, contra 6.
 Se procedează la dezbaterile proiectului de lege, pentru deschiderea unui credit, pe seama d-lui ministru de resburse de 45,000 lei, pentru cumpărarea a 15,000 kilograme pulbere mare, necesare pentru facerea cartușelor și încărcarea a 52,000 proiectile pentru tunurile de calibru mare, care credit se va acoperi din fondul de 3,000,000 acordat guvernului pentru întreținerea armatei pe picior de rebel. Luarea în considerare și articolele se admit fără dezbateri.
 Legea în total se admite cu 65 bile pentru, contra 6, din 71 votanți.
 Se procedează la dezbaterile proiectului de lege, pentru deschiderea unui credit de 31,200, pe seama d-lui ministru al lucrărilor publice, pentru acoperirea cheltuielilor sporite cu ocazia rebelului pe linia Bacureș-Giurgiu și Iași-Ungheș.
 Luarea în considerare și articolele se admit fără dezbateri, legea în total se admite cu 62 voturi pentru, contra 3.
 Se procedează la dezbaterile proiectului de lege de 4,800 lei pe seama d-lui ministru de finanțe, pentru plata caselor ce s'au luat în chirie, pentru ținerea dosarelor curții de compturi.
 D. I. Ionescu cere de la d. ministru de finanțe ca să se închirieze case mai mari ca ast-fel să se poată cuprinde și cancelaria și arhiva Curții de Compturi, ear nu în o parte să se afle cancelaria, în alt loc să se afle personalul și în alt loc dosarele acelei curți.
 D. Codrescu, vorbește în contra acestui proiect.
 D. Fleva declară că va vota acest proiect de lege, însă cere de la d. ministru ca să reorganizeze Curtea de Compturi, ca ast-fel să poată avea loc și unde a-și ține dosarele.
 D. Buescu arată că Curtea de Comp-

tuți are trebuință de a conserva dosarele, din cauză că nu s'a luat compt încă la o mulțime de municipalități și de stabilimente și ar fi chiar în interesul aceluia carel au făcut abuzuri, de a se prăpădi aceste dosare.
 D. Ministru al finanțelor zice că luând mijloacele necesare pentru păstrarea dosarelor, n'a făcut de cât un act de conservare.
 Discuțiunea se închide.
 Luarea în considerare se admite. Legea pe articole se admite.
 Legea în total se admite cu 55 voturi pentru, contra 8.
 D. Pastia cere a se pune la ordinea zilei proiectele de lege privitoare la urbea Iași.
 D. P. Ghica susține a se pune la ordinea zilei verificarea alegerilor cari mai sunt de verificați.
 D. Prim-ministru susține propunerea d-lui Pastia.
 Păunescu se la vot propunerea d-nului Pastia se primește.
 D. raportor Vizanti dă citire proiectului de lege, pentru deschiderea unui credit de 715,284 lei 50 b. pe seama comunei Iași, pentru plățirea datoriilor sale.
 D. I. Ionescu declară că se abține de a vota acest proiect de lege, pentru ca comuna să nu facă cheltuieli mai mari ca veniturile.
 Se pune la vot prin bile: luarea în considerare și votul se anulează.
 La ordinea zilei se pune proiectul de lege pentru sporirea taxelor puse pe vinurile ce se vor aduce în oraș, pe vitale ce se vor țina în această comună, etc.
 D. Cantilie cere a se tipări acest proiect de lege și apoi a se aduce în discuție.
 D. Danileanu cere a se lua în dezbateri imediat.
 D. prim-ministru susține a se lua în dezbateri din cauză că urbei Iași i s'a refuzat toate sursele pe care le-a cerut și prin acest proiect nu se pune piciorul nici unei industrii.
 Se pune la vot prin bile propunerea d-lui Cantilie și nu se primește.
 D. președintele ridică ședința fiind orele 5.

VARIETATI

O nouă Pompeiă. — Ziarele străine vorbesc despre un lucru, care cu dreptul au atras privirea arheologilor italieni, adică despre descoperirea și desgroaparea unei noi Pompeiă. Iată cum stă până acum lucrul după spusa lui „Times“.
 În vecinătatea Manfredoniei, cam la vr'o 140 mile către nord-nord-vest de la Brindisi, în valea care se întinde de la poalele muntelui Gargano până la mare, s'a descoperit că este îngropat de pe vremea orașul roman Sipontum.
 Până acum, cu multă străduință din partea oamenilor de știință și multă hărnicie din partea săpătorilor, s'a scos din pământ la lumina soarelui nu templu al Dianei și o sală de jar împrejur cu stâlpi de marmoră, lungă de aproape 65 de picioare. S'a mai desgroapat apoi o necropolă subpământă care de vre-o 40 până la 45 picioare pătrate. Multe inscripții și

lucruri interesante din cele găsite s'au depus la muzeul din Neapole, și guvernul italian a dat instrucțiunile trebuitoare pentru ca căutările să urmeze cu mai multă hărnicie.
 Îngroparea Sipontului nu s'a pricinuit prin căderea ploilor vulcanice și prin năvălirea lavelor ferbinți ale Vezuului, precum s'a întâmplat cu orașele învecinate cu îngrozitorul vulcan, ca Pompeia și Erculanul, ci prin o surpare de pământ, care trebuie să fi fost pricinuită de cutremure mari și dese.
 Greutatea surpării a fost negreșit foarte mare, de vreme ce clădirile ce se descoperă acum se găsesc mai jos de nivelul câmpiei dimprejur cu 20—25 de picioare; așa că o parte din orașul modern Manfredonia este zidită chiar peste sfărâmurile Sipontului, întocmai ca și orașele pe care le-a găsit vestitul doctor Schliemann zidite unele d'asupra altora la Hisarlik.
 Sipontul era un oraș întemeiat, nu se știe când, de o colonie grecească. Tradiția despre acest oraș, ca despre toate orașele vechi din Apulia, spune că au fost întemeiate de Diomed. În vremea când Romanii colonizară partea locului, adică după al doilea război cu Cartaginezii, orașul Sipontum era de mult bătrân. Se știe că atunci Romanii l-au botezat cu numele ce i s'a păstrat în istorie. Mai înainte se numea Sipsos sau Sipsos.
 Sipontul nici odată n'a fost oraș înflorit, și Apulia toată nu și-a mai putut veni în fire în urma grozavelor prădări de după războiul al doilea punic. Totuși orașul Sipontum a rămas în picioare, în vreme ce altele s'au șters de pe fața pământului, de nu li se mai știe de urmă și tradiția d'abia le mai pomenește de nume.
 Pe la mijlocul secolului trei-spre-zecea, Sipontul era privit ca un loc foarte nesănătos, din pricina locului mlăștinos unde era așezat.
 La leat 1,251, Manfred, feciorul împăratului Frederic II, își strămută populația într'un oraș, pe care puseși să-l clădească pe un loc mai înălțat și mai sănătos, și pe care l' a boteză, după numele său, numindu-l Manfredonia.
 De atunci Sipontul fu părăsit de lume, și de grabă veniri și cutremururile; nu l' dărămură, dar îl acoperiră cu o pătură de humă așa de groasă, că nu l' mai văzu multă vreme soarele.
 Cu încetul, orașul lui Manfred ce trăiesce până în ziua de azi, s'a întins și a ajuns să clădească până d'asupra păturii, sub care de șase veacuri și ceva doarme Sipontul cel bătrân.
 Fins al IX-lea ca jurnalist. — „Figaro“ din Paris povestește, într'un articol lung, cât de scumpulos era răposatul Papă în privirea lucrărilor sale literare. El corija singur corecturile și nu suferea să i se facă vre-o schimbare. Poza „Observatore Romano“, întemeiată de un marchiz Baviera pentru a apăra scaunul papal, a fost primită cu oare-care răceală în Vatican la aparițiunea ei. După multă vreme abia și după ce marchizul își băgase aproape toată averea în această întreprindere, Papa dăte o subvenție de 400 de franci.
 De atunci încoace Piu IX scria el însuși articole în această foaie și-i dăruia o deosebită atenție. Tot ce scria, era cizelat.

Nu comitea nici o singură neglijență de stil. Într-o zi „Liberta“ îl tânguia, că ambasadorul francez nu poate sta în relații directe cu Papa. La aceasta Papa scrie cu mâna sa proprie următoarea notiță pentru „Observatore“: „Și noi răspundem la minciunile nouă cu adevăruri noi. Miercuri seara ambasadorul francez a fost primit de Sf. Părinte și s'au conștat că dănsul fără de martori. Și de câte ori alți diplomați cu ocazia de a vorbi cu Sf. Părinte, sunt în poziție de a vorbi cu dănsul liber și între patru ochi, ca și tot-d'acum.“

Epitropia seminarului Nifon Mitropolitul

PUBLICAȚIE

În ziua de 10 Martie viitor orele 12 se va ține licitație la cancelaria Epitropiei, strada Filaret Nr. 2, pentru arendarea pe termen de 5 ani cu începere de la 23 Aprilie viitor, a moșiei Keajna, din județul Ilfov, pe care se află semănate 200 pogoane cu grâu alb și Bățeoveni din județul Vlașca, unde asemenea există semănate 300 pogoane cu grâu de Banat. Amatorii se vor prezenta în arhata zi și oră la cancelarie, spre a concura fiind în soț și de convenitele garanții în bani sau efecte publice, iar condițiile se pot vedea în ori-ce zi de lucru la cancelarie.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.
 Poesia de locotenent de stat major M. C. MANIULESCU
 PENTRU VOCE SI PIANO
 de CAROL PAȘILL jun.
 Prețul 1 leu bani 50.

A eșit de sub tipar „Invetămîntul institutiv“.

CONDUCTOR pentru INSTITUTORI SI INVEȚATORI de DIMITRIE DOMNIBOR Institutior Prețul 60 bani.

Un Profesor de Desen și Calligrafie, dispunând de câte-va ore libere, se publică spre cunoștință A se adresa la administrația acestui ziar.

mi pare că cel mai nimerit e lăsam toate aceste substanțe feminine, căci ele nu sunt cosmopolite. Toate poezile ce fac știință în limba lor sunt, tocmai din cauză că științele naționale, ci universale, coteluror. Așa fiind, de vreme ce cuvintele se sfirșesc în limbă grecească, adică în limba noastră, cu un a, și că la noi toate cuvintele ce au această terminație feminine, (afară de 3 sau 4), propun ca să le facem pe masculine. Vom zice dar o programă, o sistemă, o pară, etc.
 În însă practica poporului nu se știe să urmeze propunerea mea, ci capriciu și fantazie, ar face din aceste cuvinte masculine altele feminine, zicând de exemplu și un melodram, o epigramă, un program, un sistem și o pară, facă se voiu ei! Mă voiu

plea înainte hotărîrii poporului: nu sunt filolog, prin urmare nu sunt îndărătnic!
 IX. *Inglezi, Francezi, Polonezi, Portughezi.*
 Substantivele masculine, cu terminația în z, prefac această consoană la plural într'un j, Harbuz, boz, rogoz, viteaz, dărz — fac harbuzi, boji, rogoji, viteji, dărji.
 Din această cauză Românii au zis în toate timpurile și zic și astăzi Inglezi, Genovezi, Portughezi de la Inglez, Genovez, Portughez. Pentru ce deodată să zicem Inglezi, Portughezi, Olandezi? Negutînd presupune că punem un z, pentru a rosti j, imi închipuiesc că novatorul ar voi să prefacă limba Românilor numai dintr'un capriciu ce le-a trecut prin cap, fără alte temeieri. Dar rostirea poporului este prea energetică pentru a-i urma pe această cale. Chiar novatorul însuși ar rîde când ar grăi așa precum scriu: „doi

Portughezi plini de vitezie s'au culcat pe o rogozină“. Cam așa vorbea lumea elegantă de la noi pe vremea Fanarioților, când limba grecească modernă era limba de salon întocmai așa precum este astăzi cea franceză. Pentru a imita pe guvernatorul din Fanar, ei se făceau că nu pot rosti o limbă așa de selbatică cum este cea română. C. g, j, s, ș, sunete așa de barbare nu eșau cu nici un chip din gîngășul lor găt-lej. Ei zicend:
 „Am zis moziucul că ieu o prăzină și-i dau douzeți de bațe dacă va mai batzocori cu atîta obrăznicie pe un evghenist ca mine; moziucul tot moziuc?“
 De pe atunci puțini scriitori ce aveam luad în rîs pe acești români grești, după cum se cuvenea unor renegați.
 Trebuie să ne întoarcem astăzi astăzi la aceleași vremi?
 X, *Pulernic, pulerie, pulinte.* — Și

terminția în u e filologii noștri o găsesc prea slavonă și au hotărît să o dislavonizeze. Dar cum să facă. Multe din cuvintele ce se sfirșeau astfel erau de origină latină, și numai terminația era barbară. Ei și-au închipuit dar că mijlocul cel mai ușor este să ștergem consoana u din toate aceste cuvinte latine curate. Așa dar, zicend *pulernic* în loc de *pulernic*, treaba ar fi fost pusă la cale! Avut au oare acești oameni îngâmfa de a crede că-i va asculta cine-va? În loc de vortic, visternic, postelnic, sfetic, grabnic, zadarnic, crainic, amarnic, prădarnic, cainic, silnic, resboinic, volnic, netrebnic, etc., să zicem: voric, visteric, sfetic, grabic, silic, volic, netrebic?
 Ei singuri nu sperău că vor izbuti. De aceea dorința lor ascunsă era să alungăm toate cuvintele de origine străină sau cel puțin indo-europeană, și să păstrăm numai pe cele latine cu a căror schimbare ne vom

deprinde cu vremea. Ce lucru ușor să lepădam 50 la sută din averea limbii ca netrebnică și apoi, Romanii curății să ne punem pe trăit bine, învîrtind hora latinității, cu ceea ce ne-a rămas. Atunci pentru ce să nu lepădam totul și să întocmim apoi o limbă după regulile curate teoretice? — Ce galantomie! — Este de prisos a mai spune că barbarul, dar energeticul nică să rămăne neatinț de lovire purismului.
 Alții au schimbat la câte-va din aceste verbe terminația din *u* în *ie*. În *ie*: În loc d. e. de *pulernic* au zis *pulernic*. Acest cuvînt se mai vede câte o dată scris și se aude chiar pe teatru în comedii și tragedii traduse. „Dumnezeule putinte!“ rostesc adese ori pe scena noastră eroii cei închipuiți.
 (Va urma)

THEATRE NATIONAL

Jeu di 23 Fevrier 1878

GRANDE REPRESENTATION

donée par Mr le V-te

ALFRED de CASTON

avec le gracieux concours de

Mme **KELLER** directrice du Théâtre Français; Mr Riga, artiste de ce Théâtre et des artistes du Théâtre National

PROGRAMME DU SPECTACLE

PREMIERE PARTIE

PRIMAR FARA VOIE

Comédie intr'un act, traduce de J. M. Pascahy.

PERSONAJE

D-nu Pinson, arendas	D-nu St. Iulian	Gustav	D-nu Petreanu
D-na Pinson, soția lui	D-ra M. Vasilescu	Perineta	D-ra Constantinescu
Diurosel	D-nu V. Vasilescu	Mulot	D-nu Mateescu

Alegători.

SECONDE PARTIE

SORCIER, MÉDIUM ET MAGICIEN

par Mr de Caston.

1. La Volonté de tous, dirigée par un Seul.	3. Les morts obéissants aux vivants.
2. La fameuse partie de piquet.	4. Les charmeuses de Bucharest.

TROISIEME PARTIE

UN MARI dans du COTON

Vaudeville en un acte par Mr Lambert Thiboust.

PERSONNES

Cesrine Mme KELLER / Capier Mr RIGA

QUATRIEME PARTIE

Science de la Mémoire et Mémoire de la Science

par Mr de Caston.

1. Les femmes célèbres.	3. Les dates historiques.
2. L'Agèbre à la portée de tout le monde.	4. Improvisation en vers.

PRIX DES PLACES: Baignoires et Loges de premières 40 fr. Loges IIIème 20 fr. Fauteuil d'orchestre 10 fr. Ières Stalles 6 fr. IIèmes Stalles 3 fr. Galerie 1 fr.

On commencera à 8 heures.

On peut se procurer des places d'avance chez Mr de Caston, Hô el Hugues 10, et à la Caisse du Théâtre.

POMI RODITORI

Cu ondre adae la cunoștința amatorilor că am de vândare: O colecțiune de copaci roditori, toți copaci alții de joa și anume PERI, MERI din speciile cele mai alse și nuoi din Franca și Belgia, PERBICI din cea mai renumită grădină din Munteruile și de la producătorii cel mai vestiți, mare parte din speciile ce am de vândare nu este cunoscută în România și a dat îngrădina d-lui Philippsescu rezultate remarcabile.

Plante de SMEURĂ ROȘIE ȘI AURIE mare, care fructifică până în toamnă de mai multe ori.

Plante de SPARANGEL foarte producătoare și care au produs SPARANGEL de omârime, grosime și gust care a câștigat admirațiunea amatorilor din Bucuresci și care nu cedă cu nimic celor mai frumoase producțiuni din Franca.

FRAGI din cele mai renumite speciile engleze și franceze. Mărima mare, fertilitatea și parfumul lor a făcut admirațiunea amatorilor.

TRANDAFIRI, speciile cele din Franca și Belgia. SĂMÂNȚĂ DE CANTALUPI din vestitele speciile ale acestor grădini, în paquet.

GERANTUM, florii mari învâltă și de colorii alse. Acum fiind momentul plantățiilor rog a se grăbi comanda. Pentru prețuri și ori ce detalieri a se adresa sub-semnatului.

JEAN VERMEULLIN.

Grădinarul d-lui G. C. Philippsescu, Strada Dionisie No. 42, Bucuresci.

FRUMUSEȚA!

FRĂGEȘIMEA TINEREȚEI A PELEI

Cu mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea pelei s'au recunoscut de tote damele cea cercetată de autorități, excelența, nevătmătorea și adevărata

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificațiunea pelei, recunoscut în totă lumea, s'a arătat ca cel mai bun și cel mai activ din tote mijlocele de înfrumusețare spre a depăria sigur pețe de sôre, coloritul sôrelui, roșeața, pețe galbene, precum și tote necurățiile pelei. RAVISANTE dă pelei o frăgeșime a line-reței foarte frumoasă rosu-deschisă și ca le catife, face pelea și mânilor albulucilor și delicat, este recortitoare și păstrează pelea fragedă până în virsta cea mai înaintată.

NEFALSIFICAT se găsește în Bucuresci numai a d-nu BRUS, Farmacia la Speranța.

PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.

Deposif general la H. SCHWARZ, Budaștea Marie Vallerieșanșe No. 9.

VERITABILA

APA GERMANA

Compusă de LISUEUR

Această apă face a dispăre pețele roșii, împiedică sôrciturile și albește pelea.

La Paris, la D. Gastellier, parfameur, 47, rue de la Chaussée d'Antin.

Deposif în Bucuresci la farmacia D-lui I. W. Zurner, și la D. Appel & C-ii

De închiriat.

Una pereche case cu doné etagineri, dependențe, șoproș, grajd, situate în Strada Diaconiei No. 4, în care s'au stat cu chirie d-nu Lascareșu Catargiu. Se închiriază de la Sf. Gheorghie viitor. Doritorii se vor adresa la proprietarul acestor case Colonel Dimitrie Costaforo, casa Török, Piața Theatrală, în tote zilele de la 8 ore dimineața până la 11.

De vândare.

Mai multe mașini noi de presat fană, invențiunea cea mai nouă și practică, care se pot dirigă fără mașinist după o singură arătare, folositor pentru fi-care proprietar, sunt de vândare la sub-semnatul.

Unele din aceste mașini sunt în lucrare unde se-care se poté încredința de practica lor.

Em Rosenthal

(715 5) Strada St. Vineri No. 17.

EPITROPIA SEMINARIULUI

NIPHON MITROPOLITUL

PUBLICAȚIE

Epitropia are trebuința a cumpăra obligațiunile Domeniale în valoare de la 15—20 mil lei, purtând Cuponul de Ianuarie anul curent. Plata acestor obligațiuni se va face prin cupoane domeniiale exigibile la 1 Iuliu anul trecut. Pentru acesta se va ține licitațiune în ziua de 11 Martiu viitor la Cancelaria Epitropiei Strada Filaret No. 2 orele 12. Pentru a fi admiși la licitațiune D-nii Concurenți vor depune o garanțiune de 2000 lei în numerar sau efecte publice (716—3)

De închiriat,

de la St. George, casele cu două etaje din Strada Rîreanu No. 13, cu curtea lor. A să adresa la Dr. Chabudianu Strada Polouă No. 11.

Ion I. Pală

advocat, s'a mutat provisoriu în casele repausului Rîdncanu Dimitriu, Strada Radu-Vodă No. 17. (704—0)

CE SE POATE CAPAȚI

PENTRU 35 FRANCI

LA DESFACEREA SPECIALITANLOR IN PANZAR

LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoșoiei Palata „Dacia“

- Pentru 5 franci: 1 Pantalon sêu 1 Camison de Pichel de érnă.
- Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles
- Pentru 4 franci 50 ban: 1 pereche ismene bărbăteșii.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manșete ori ce fason
- Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbai de olandă suă.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engi., în ori-care fason și marimă.
- Pentru 5 franci: 6 perechi ciorapi patentate.
- Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dama, după alegerea
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de până adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și s'ălate.
- Pentru 5 franci: 6 șervete de până adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 șervete albe de oțu.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă sêu brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monogramă fin brodate.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceșă fin brodată cu dastole.
- Pentru 3—8 franci: 1 corset de damă
- Pentru 1/2 franci: 0 cămașă de nopte de dama
- Pentru 5 franci: 3 pepturi fin brodate pentru omăși de bărbai.
- Pentru 8 franci: 1 fustă de pichel de iarnă.
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fața de masă colorată cu ciucuri, pentru café
- Pentru 5 franci: 1 cămașă sêu o pereche de ismene de damă, bogat brodate
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum' plisată.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de coși — 1 bucată Chilon franțuzesc.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfant en laine couleur.
- Pentru 18—24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coși.
- Pentru 20 franci: 24 coși Pichel.
- Pentru 5—12 franci: 0 flanață sêu o pereche de ismene de lină.
- Pentru 18—25 franci: 1 bucată până de Kumburg, de 36—45 coși
- Pentru 55—65 franci: 1 bucată până de Belgia de 60 coși.
- Pentru 75—108 franci: 1 bucată până Corona de 58 coși.
- Pentru 115—210 franci: 1 bucată Toile Batiste franceșă.
- Pentru 12—35 franci: Plapă de lină foarte fine.

Afară de articolele menționate se găsește tot d'a-una trusouri complete.

Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“.

Comăndile din districte însoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabă cu onor.

ADEVERATE INJECTIUNI SI CAPSULE

RICORD

FAVROT

Aceste Capsule posedă proprietățile tonice a *Gudrombuli* adăugate pe lângă acțiunea antihemoragica de *Copahu*. Ele nu obosesc stomahul și nu provoacă nici diaree nici grețuri, constituiesc medicamentul prin esența în tratarea bolilor contagioase a ambelor sexe, seurgerii vechi și recente, catare a beșicului și curmărea fara voie aurinului.

Pe la finele tratamentului, și când ori-ce durere a dispărut, usul

INJECTIUNU RICORD

tonice și astringente, este mijlocul infailibil de a consolida vindecarea și de a evita întrecerea.

ADEVERAT SIROP DEPURATIV

RICORD

FAVROT

Acest sirop este neapart pentru a vindeca cu desevășire maladiile pelei și pentru a s'irși de a curăți sângele după un tratament anti-sifilitic. El ferece de tote accidentele ce pot rezulta din sifilis constituțională.

Publicul, trebuie a lepăda, ca contra facere periculoasă tote medicamentele RICORD, care nu voră purta sigiliu C. FAVROT.

DEPOSITO GENERAL. — F. Favrot, 102, strada Richelieu, în Paris. În Iassy, Racovits, Konia; Bucuresci, Ritsdorfer, Zurner, Theil, Galatz, Tatușeschi, Marino Kurtovich; Braila, Pelsals, Kaufman, Craiova, F. Pold. Plojești, Schuller; Barlad, Bretner, și în tote farmaciile.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELLES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul sêu asortat în tot d'a-una foarte bine cu rufării de bărbai și de dame, gulere, manșete, batiste de lino, olandă și mătăsă, ciorapi pentru bărbai și dame, flanele fine (crêpe de santé) camison, gorette, broderie dantele, cravate de bărbai și de dame, cele mai noi forme și colorii, umbrele de sôre și de ploie etc. etc. Atrăgând cu de-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile.

PHARMACIA LA „SPERANTIA“

26, CALEA MOGOȘOIEI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cancie și Articole de Toalete. — Asemenea se angajeză a efectua ori-ce comanda din resortul medical.

BRUS.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20

Aduc la cunoștința onor. Public că m'am asortat Magazinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE

Pantalóne de fantasie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înștiințed că am priimit

CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

și tot ce ecsistă mai modern. Prețurile sunt cunoscut de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curții, „A LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colțul Bulevardului, 20.